

Nr 60.

Av herr **Johanson, Karl August, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till förvaltningsbidrag till landsfiskaler.

I proposition till 1939 års lagtima riksdag åskade Kungl. Maj:t ett anslag å 40 000 kronor att användas till förhöjt förvaltningsbidrag åt de i ekonomiskt hänseende sämst ställda landsfiskalerna. Riksdagen anvisade för ändamålet ett belopp av 80 000 kronor. I avlåten proposition har Kungl. Maj:t nu föreslagit att ett anslag å 100 000 kronor måtte för angivna ändamål anvisas under nästa budgetår. Ehuru sistnämnda belopp i och för sig måste anses otillräckligt lärer under nuvarande omständigheter någon förhöjning därav icke böra påkallas. Vid sådant förhållande är det desto angelägnare att det med anslaget avsedda syftet icke förfelas. Riksdagen torde med uttrycket »de i ekonomiskt hänseende sämst ställda landsfiskalerna» hava åsyftat sådana landsfiskaler, vars utgifter i tjänsten förhålla sig till tjänsteinkomsterna på sådant sätt, att befattningshavarnas löner i större eller mindre grad måste tagas i anspråk för utgifternas täckande. Emellertid har det kommit till vår kännedom, att vid tilldelning från ifrågavarande anslag hänsyn uteslutande tagits till vederbörande befattningshavares inkomst enligt taxeringslängder. Att en tilldelning efter dylika grunder måste bliva i hög grad godtycklig och orättvis är uppenbart. Det måste medföra betänkliga konsekvenser för staten om den utmäter löneförmåner till sina tjänstemän efter sådana grunder, att de ekonomiskt sämre ställda för samma arbete erhålla högre ersättning än de i ekonomiskt hänseende bättre lottade. Ett sådant system missgynnar uppenbarligen den sparsamme och skötsamme men gynnar den, som av en eller annan orsak förskaffat sig »dåliga affärer» och i följd härav får en låg taxerad inkomst. Ett godkännande av principen skulle för övrigt innebära en konfiskation av tjänstemannens privatinkomst, där sådan finnes, för täckande av kostnader, som rätteligen skola bestridas av det allmänna.

Under återopande av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen vid anslagets beviljande ville besluta att det samma skall utgå till de i tjänstehänseende ekonomiskt sämst ställda landsfiskalerna samt att således vederbörandes privatekonomiska förhållanden icke få tjäna till ledning vid bidragens utmätande.

Stockholm den 23 januari 1940.

Karl Aug. Johanson.

A. O. Frändén.

C. Fr. Carlström.
